

зо я взела и я хвърлила в огъня. Той, докато я спре, кожата пламнала. Достатъчно било да пламне. Тогава тя го презърнала, целунала го пак три пъти по челото.

– Ти си мой, аз съм твоя.

До, но като я видял момъкът – отдалеч личи, красавица.

– Вярно, може всичко да си сторила, кожата ми изгоря, но си много хубава и няма да те погубя.

Тогава вече момчето се превърнало в човек, хванало за ръка девойката, разхождат се и ѝ разправя:

– Слушай, аз не съм змей. Аз съм на едн-кой си цар син. Направена ми е магия – аз да се превърна в змей, но благодарение на теб магията се развали и кожата изгоря.

Изпод някакъв сандък издърпал едно чекмедже и взел едно огледало.

– Жено, това огледало виждаш ли го? Когато ти иска сърцето да хапнеш череша, ягоди, каквото си поискаш, идваш пред огледалото и казваш, и то веднага изпълнява.

– Я опитай да видя!

Жена му поискала кошница ягоди. Хоп – една кошница ягоди пред нея. Взела си една, две, три ягоди.

– Да-а, сега каквото ми се поиска, огледалото ще ми донесе.

Взело момчето огледалото, повило го и го скрило.

На другата сутрин станало.

– Жено, сърцето ми ще се пръсне, аз ще изляза на лов и ще донеса някоя животинка.

Момчето си било едро като хала, но вече човек. Откачило чифтето и го метнало на гърб. Отишло да изкара коня си. Кончето му дванайсет години било вързано с вериги, не било изкарвано. Като видяло, че при него отива сайбията му, един метър дупка изровило с крака си. Да, но на коня ушите били заковани на едно дърво. Взело момчето едно шише с оцет, изсипало го върху ушите му, конят се изтръскал и се откачил от дървото. Тогава момчето го оседлало, метнало му поводите и го изкарало на бял свят. Кончето, като видяло белия свят, взело да се кланя на стария Господ до земята, докато изгрели звездите. Дванадесет години видело не било виждало. С Господ напред – те тръгнали.

Нека да оставим момъка и да видим с жена му какво станало. Сетили се за нея двете ѝ сестри.

– Ама, сестро, вече три години откакто нашата сестра е же-